

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 27.

Tiende Session.

11te Møde

Mandagen den 18de Decbr. Aften Kl. 7.

(Fortsat.)

Justitsministeren (fortsat): Jeg skal dernæst gaae over til de Bemærkninger, der ere fremkomne om de enkelte Bestemmelser i Loven, med Hensyn til hvilke det forekommer mig, at der er Misforstaaelser tilstede. Naar saaledes den ærede Folkethingsmand for Hjørring Amts 1ste Valgkreds (L. C. Pedersen) bemærkede med Hensyn til § 9, at naar en Mand's Stuehuus afbrænder, saa skal han flytte det, da forholder det sig ikke saaledes, der staaer nemlig i Paragraphen: „Er det derimod kun en Deel af Stedet, som er nedbrændt eller nedrevet, selv om denne Deel udgjør en selvstændig Bygning, er Eieren berettiget at gjenopføre det paa samme Plads og med samme Bygningsmaade som tidligere“; Stuehuset kan altsaa blive opført ganske paa samme Sted, hvor det stod. — Der er dernæst af flere ærede Talere fremhævet, som en Besynderlighed, at der i § 26 er omhandlet Brugen af Frictionspovlsstikker, medens der derimod ikke er omtalt Brugen af Cigarer og Tobaksrygning, men Paragraphen viser jo tydelig, at man ikke har villet opregne alle de Tilfælde, hvor Mangel paa tilbørlig Forsigtighed kan paadrage Ansvar. Der staaer i Begyndelsen af Paragraphen, at Enhver er pligtig med tilbørlig Forsigtighed at omgaaes med Ild og Lys; hvis altsaa Nogen ved Brugen af Cigarer eller ved Tobaksrygning forarsager Ildsvaade, vil han ligefrem i Henshold til denne almindelige Bestemmelse paa-

drage sig Ansvar; kun er det ikke forbudt i Loven, saaledes som Tilfældet er i den nuværende Lovgivning, at ryge Tobak i Seng eller Lade, medmindre det skeer under visse iagttagne Forsigtighedsregler; man har, som sagt, indskrænket sig til at give en almindelig Bestemmelse om, at Enhver er forpligtet til med tilbørlig Forsigtighed at omgaaes Ild og Lys og med Alt, hvad der kan fremkalde og befordre Ildbrand, altsaa ogsaa med Hensyn til Rygning af Tobak og Cigarer. — Naar der er yttret, at § 36 skulde gaae ud paa, at der i ethvert Brandfogeddistrict skal være en Sprøite, saa staaer dette aldeles ikke i Paragraphen. Den almindelige Regel er, at der i ethvert Sogn, og om muligt i ethvert Brandfogeddistrict, skal være en Sprøite, men det er overladt til Amtsraadet at ordne dette Forhold; dersom Amtsraadet finder, at der ikke behøves nogen Sprøite i et enkelt Sogn, og endnu mindre i et enkelt Brandfogeddistrict, saa kan det gjøre Indstilling om Undtagelse fra denne Bestemmelse, og der vil da i saa Fald ikke blive anskaffet nogen Sprøite. — Naar der er yttret af en æret Taler, der sidst havde Ordet, at Sprøiterne ikke vare til nogen Nytte paa Landet, ialfald ikke til nogen Nytte, som svarede til Beføstningen ved Anskaffelsen deraf, saa troer jeg, at det blot er en enkelt Mand's Anskuelse af Sagen. Det er vist almindelig anerkjendt, at Tilstedeværelsen af Sprøiter i Landdistricterne er til megen Nytte og saa at sige nundværlig; jeg erindrer ikke, om det er blevet udtalt af Nogen af dem, der i aften have havt Ordet, men ialfald blev det udtalt, da Sagen sidste Gang var for her i Thinget; — Bestemmelsen blev vel vedtagen noget anderledes, da Sagen forrige Aar var